

R I S E T E

APARE IN TÓTE DUMINICELE

P L Î N S E T E

ADMINISTRATIA

24. — Strada Academiei, — 24

DIRECȚIUNEA UNUI COMITET

ABONAMENTUL

Dece lei pe an în toată țara

PÂNĂ CÂND?...
—

*Până când în asuprire, subjugare nesfârșită,
Suferi-va țara noastră un despot neîmblânzit,
Fiară crudă ce sfâșie Constituția sfințită,
Și își ride de poporul de ani nouă amăgit?..*

*Până când stindardul roșu, falfâi-va cu fâlire,
Adunând în juru-î numai ce e laș și târător,
Lifte ce-au adus în țară: sărăcie, umilire,
Și nevoia ce sugrumă pe sormanul muncitor?*

*Până când legile noastre de călăi vor fi călcate,
Țara noastră în durere, d'un regim sugrumător,
Ce împarte-averca țării: munți și țarine bogate,
Zestrea țării, dăruită de al nostru creator?*

*Până când răbdarea în piepturi va ședeă încătușată
Și vom suferi în taină plaga care ne-a isbit,
Când putem într'o unire, strănși cu toți deodată
Să zdrobim un jug ce'n carne pân' la oșe ne-a răbbit?*

Nicodem

București, 23 Februarie

Uf!!!.. fir'ar a dracului de zăpadă să fie!..
Bine că ajunse în fine și ea aproape de sfârșitul
ei, ca Enache, ca să mai dea și Ciulinul ochi
cu mosafrii săi.

Nu e vorba, că mai ninge, mai plouă, dară
sfârșitul lui Faurar nu face alt-ceva, de cât a ne
scăpa de zăpadă ca să 'ncepă a se vedea ghio-
ceii și alte floricele, bună-ora și Ciulinii, cari
ridicându'și capul din nemeții zăpedii, vine și
el alături cu cele-alte floricele a mări buche-
tul lui Enache, și la toți a vē dice:

Bună-ziua. — Bine v'am găsit frumosele mele
leptore și leptori; iată-mē reintors în camp-
nia de unde o luasem la sănătoșă, numai ca
să vē ved cum vē mai merge chiefurile vós-
tre fără mine.

Să nu mē apucați, vē rog, de *spovedanie*, a
vē mărturisi pe unde am colindat, și de ce
m'am tăcut nevedut ca farmazoniile profes-
relui Hermann din teatrul național, fiind-că o
să mijlocască Sfânta Mița să mē spovedască
de sfințele Pasci, Papagalul său. Și afară de
acēsta v'am spus că voiam să vē 'ncerc ha-
raptiru, să vedem dorul vostru de mine; cu
tote că în acest timp am umblat și după tac-
siduri.

Ast-fel dară, am marfă nouă și bogată, ci-
șit d'al mai prima; cred că o să vē ved pe
toți cu câte un Ciulin la urechie de bucurie.
Numai vē rog înbrățișindu-ve cu Ciulinul, să
nu grămădiți și alte zarzavaturi pe lēngă el,
căci vē oprește legea cumulului. Sunt teribili
cei din Dealul Papagalescului, nu vor să știe
ei de nimic, nici chiar de stafidiții de pe Bu-
levard, unde se dice că Enache va cânta *re-
quiemus* anticumularșilor.

Inchipuiți-ve că s'a dus până acolo cu 'n-
drăsnēla acești *cumulardofagi*, în cât voește să
oprească junelui Șapte pantalonii a-și reduce din
numărul pantalonilor săi, de ar fi ai lui numai.

Dar nu-î nimica, se 'npotrivește mama *Ango*,
căci de s'ar întēpla ce-va junelui Șapte pan-
talonii, atunci o pate și fata sa, a cărei origine
e *colectivitatea*.

'Mi iați vorba înapoi. Nu voesc să dic ni-
mic de nici un fel de *colectivitate*, ca să nu-mi
atrag ura *Vointei Naționale-Zeitung*, care s'a
borșit de mânie contra *cumulardofagilor*.

Nu-î de jucărie cu acēsta „Violență Națio-
nală,” numai de cât asmute pe toți căteii, toți
cocoșii și cucii săi, cu tôte că mai e încă mult
până la darea mugurului, care deschide limba
muților cucii.

Tăcere cu ofticoșă „Violență Națională,” căci
afară timpul e rău pentru bolnăvicioși, respi-
rația e grea, pulsul e voinic ca electricitatea,
și se pôte dintr'una, să dea în alta. Dōmne
ferește de scufia cu moț a cardașului Chițu
care s'a înfundat la *zu drei raben* de la Ște-
fan-Plaț din Viena.

Da! Este mai bine să tăcem, căci tăcerea
e piatra filosofică.

Voesc să tac, și din contra o încure mai rău.
Ce trebă am eu să vorbesc de *pietre*?!

Parcă nu știm cu toții, că pietrele sunt ale
lui Tocilă!

Bietul Tocilă!..

Tot dându-se la tocilă, s'a tocit de tot, în
cât, când cu venirea lui Rode-Ruble la depar-
tamentul treghilor popesci și învățetoresci,
rōse în lipsă de ruble pe rabla de Tocilă. Și în
nesațitul său d'a tot rōde, a ros și pe *simpati-
cul*, *ne-prihănitul* și mult *vitēzul Mano*, *stegarul*
electoral din Dēlul Spirei.

Sērmame Rode-Ruble!.. Mai bine rodeai alt-
ceva de cât te 'nvrăjbeai tocmai acum cu
agenții tēi *eleptorali*.

Sērmame Rode-Ruble, abia trecuși în locul
celui înfășat în cămașa forței, și se vede că
esci gata de pornit la Beci.

Inchipuiți-ve, dragi leptore și leptori. Avem
alegeri la Banca Națională. Avem alegeri la

Creditul Fonciar, alegeri tot una și una, și
proclețul de Rode-Ruble tocmai acum s'a apu-
cat să se puie rău cu Dēlul Spirei.

Noroc cu Toboc, Hingheru și toți cei-alți der-
bedei cu *Serviciul-Credincios*, căci alt-fel aceste
alegeri de Credit și Bancă, unde Rode-Ruble a
ras până și resturile ce urma să le ia socie-
tatea Barometrică, 'l da pe bete.

Iată d'ocamdată pentru ziua reintōrcerii nōs-
tre la postul părăsit pentru facerea tacidului,
vē dăm acest tablou în care se proslăvesc
parte din derbedei lui Enache, din care nu
va lipsi mult să vedem pe însuși marele Vi-
zir reintrând în cura doctorului Blanche, unde
e dat lui Rabagas al României să stea spre
repaosul eternității.

Către Prefecți

*Când vē 'njură vr'unul saū vē dă vr'o palmă,
Cum se 'ntēplă-adesea, de cum bine știți,
Aidă, fuga la postă, imi dați telegramă,
Imi dați telegramă fără s'o plătiți.*

*Prinși în adulteriu, ș'asta mai cu sēmă
Se 'ntēplă adesea la cei nărăviți;
Să vē scap de posnă imi dați telegramă,
Imi dați telegramă fără s'o plătiți.*

*Schingiuiți poporul, îl faceți pastramă,
Vē purtați cu dēnsul ca nisce smintiți;
Să vē spāl de crime, imi dați telegramă,
Imi dați telegramă fără s'o plătiți.*

*Ca pungăși 'n case, la omeni dați iamă,
Furați și cenușea dacă o găsiți;
Tăgăduiți fapta printr'o telegramă,
Printr'o telegramă care n'o plătiți.*

*D'aci înainte spargă-ve și capu,
Nici o telegramă în sēmă nu trū,
Să scii că cu toți vē duceți la dracu . . .
Să plătesc din pungă eu nu mai conviū.*

CIULINI

Unele scōle fiind rōse ca rublele rusesci, minis-
trul respectiv a luat dispozițiuni d'a le da la to-
cilă. În acest scop, d. Tocilescu este numit inspec-
tor general al scōlelor.

Profesorul Herman, în reprezentațiile ce a dat în teatrul național, a reușit de a scote sticleți din capetele multora.

Gvernul constatând că neînțelegerile cu colectivitatea, provine din sticleții ce și-au făcut cuiburi în capetele lor, a contractat cu renumitul profesor scoterea lor, fie și în mai multe reprezentațiuni.

Socialiștii vor ține Duminica viitoare în sala lui Costică Chiorul, din strada Bateriilor, o conferință despre: Arta băuturii în timpurile antice, comparată cu cea din timpurile moderne sau care e diferența între Bacus și Gambrius.

Esportul porcilor în Ungaria este interzis.

Diarul *Sunca* din Ungaria explică această împrejurare că Ungurii deveniți porci nu mai au nevoie a se alimenta cu asemenea cărnuri.

ACTUALITATEA

Și'n urma, atator acte ce sbirii națiunii
Tot săvârșesc continuu de nouă ani mereu,
Te miră, te uimește, că încă mai sunt unii
Ce speră în Enache, cum speră în Dumneșu.

Nici crimele comise, cu multă-atrocitate,
La Ungurenii, mai anțărti, precum și la Bordenii;
Nici ne mai auzita, vr'o dat' ferocitate
D'a vinde la mezaturii ai țării pământeni;

Nici Dunărea schimbată p'o cruciuliță vilă,
Ce 'mpodobesc pieptul pigmeului de stat;
Nici legile votate, d'o cameră servilă,
Prin care biata țară, la nemți pradă s'a dat;

Nici cea mai fără sémén, din or'ce infamie
Ce a putut comite vr'un fiu cât de sperjur;
Cadoul de domenii, dat cu galantomie...
Nici astea nu sunt crime? Răspundeți, vă conjur!

Nici actele comise la Turnu-Măgurele,
Nici pașa ce sugrumă pe cei de la Tecuci,
Nici astea nu probază că vremele sunt grele,
Când sbiară omenirea pe or' unde te duci?

Nici sângele lui Abel, ce curse în șiroie
Pe piața de la Teatru, vèrsat de sbirii plătiți;
Nici dările ce cade mereu, mereu, ca ploie,
Nici astea nu sunt crime, or ași sunt toți orbiți?

Dar nu, ei vèd prea bine, vèd bine ce se face,
Vèd bine unde merge, la ce precipitare,
Dar tac, fiind-că cu toții conjugă „fur” în pace
Și toți până la unul sunt tipuri răpitore.

Și ceea ce te pune pe gânduri negurose
E faptul, că nu-i astăzi un om mărinimos:
Un Tudor sau un Țepeș, ce 'n țepe mari și grose
Să pue toți mișei ce storc neomenos.

Nu e nici unul care să cadă cu turbare
Cu trăsnetul în mână, să-i fulgere pe toți,
Să tune, să trăsnească, în plină Adunare,
Pe vândătorii țării, pe lași, sperjurii și hoși.

O umbre gloriose! Morminte veritate!
Ștefan, Țepeș și Mircea, Mihai, brav între bravi,
Săriți din giulgiul vostru și țării disperate
Dați ajutor, căci pierie prin fii ei mârșavi.

Sic

CRONICA ZILEI

La ordinea zilei e proiectul de lege contra cumului. Cumularzii au convenit să și dea demisiunea, din funcțiunile ce ocupă, cu condițiune să primescă numai léfa.

Musiu Dis-secu, june de vanilie, a venit cu un proiect, f. f. urgent, prin care cere destituirea tuturor funcționarilor bătrani pentru cuvântul că sunt capabili de crima de *les-magunism*.

Ténèrul reteveist de la Vâlcea, speră că opinia publică va fi cu d-sa.

D. I. C. Bratianu e bolnav; d-sa suferă de rea-manieră.

Nenea Nacu a dat ordin tuturor magistraților să porțe în ședință mantaua judiciară. D-sa a expus

un model la Ceaprazăria d-sale, de unde și póte procura or'cine acest costum.

Camera, astăzi ne avènd nimic la ordinea zilei, de cât numai 25 fr., n'a ținut ședință.

Senatul a votat o lege asupra aghiosului.

Vinărarul Falcă Ion, a dat ordin ca de ași înainte, să nu se mai bată în armată cu ghioutul, ci cu cotul.

Grațiosul nostru ministru de culte a avut o lungă întrevvedere cu maica starița de la schitul X, care a rămas mulțumită de greutatea promisiunilor ce i-a dat.

Cetățenii de la Franzelaru au făcut un călduros apel, la toți aceia cari se vor fi pètruns de sfintele d-lor principii, ca să le vie într'un ajutor cu câte o mână de țărățe.

TACHE REGI-TUTUN-PASA

„Dumnezeu ferescă când țiganu ajunge
Bulibașa mare, cu caftan domnesc,
Că de gât pe tat'su, mai întâiu, îl stränge
Și apoi pe nému-i întreg, țigănesc!”

Tache Tutun-Pașa, ajuns la 'nălțime,
Lungit pe divanu-i, ce nu l'a visat,
Privește cu ifos la acea mulțime,
Tocmai ca țiganul ajuns împèrat!...

Când era la tat'su, citea la molifte,
Indruga psaltirea pe nas, răgușit,
Până 'n ziua în care sosi aste lifte,
Guvernânții zilei, — și l'au pricopsit.

Atuncea Tăchiță, schimbă a lui vestminte;
Tunde chica lungă, uită ce a fost;
Nu mai știe chiară de al său părinte;
Vine, ea 'n primire ne 'nsemnatu-i post.

Mai prin milogélă; mai prin lîngușire;
Treptat se ridică pân' la secretar;
Dar năravul firii n'are lecuire,
Că-și dădu în petic albul faurar.

Lasă visteria, — pot să ȃic mofluză,
Și directoratul ia la tutunaș,
Sub pretext, că dènsa îi este ursuză,
Căci nu póte-acolo să guste din caș.

Ajunse țiganul tocmai unde-i place,
Beftemis fuméză ca un Arnăut!
Toți când îi vorbește temenele 'i face;
Sè veđi îngămfare pe țiganul slut!

Ascultă Pandele, — dènsul cuvintéză,
Intr'o ȃi — să pue tutun țigănesc
In pachete, ast-fel ca cel ce fuméză,
Să mē ție minte! — Fă ce'ți poruncesc.

Cam codiș Pandele, plecă, împlinește,
Porunca-i în grabă s'a executat.
De atunci tutunul la chip semuește
Cu funinginosul țigan speriat.

Cocargea.

Ciulini din țara

În consiliul comunal din Craiova s'a propus desființarea poiziției comunale.

Autorul acestei propuneri a fost d. membru Boldescu, care a imboldit și pe ceilalți consilieri a o vota. În susținerea ei, d. Boldescu ȃice că serviciul poliției comunale se mărginea în curățirea buzunarelor cetățenilor. Astăzi când busunarele sunt curățite de haiticul guvernamental, găsesc fără rațiune existența unei poiziții comunale.

Din Galați se scrie că portul din acel oraș s'a declarat porto-franco însă numai în timpul când Dunărea este înghețată.

IN FAMILIE

Scena în douè persóne.

(Iatacul omului-sóre, — La ridicarea perdelei omul-sóre ȃinènd o sticlă cu țuică în brațe, se plimbă triumfător. — E după masă, unde țuica de Florica a făcut onorurile. — Mai multe damigene vèduve zac împrăștiate prin iatac)

„Ei, da! Eū am dreptate, când spun că nu m'e frică
De rege și de țară, (sărută sticla) când am p'astă amică!
Intr'ènsa găsesc viața, mē face să grăesc,
Ce sufletu'mi dorește, la ceia ce țintesc!
Ce 'mī pasă d'al meu rege, când e 'n puterea mea,
Sunt mare, sunt putinte și cerul dacă aș vrea
Cu 'ntréga împèrație să fie al meu palat,
Un semn aș face numai! Aș fi un împèrat!
Ce 'mī pasă d'a mea țară, când sunt stăpân pe ea;
Eū o voesc pe dènsa, când dènsa nu mē vrea!

(Orbe cu lacomie din sticlă)

Așa, Kir Balăcene, Evropa ai rēsculat,
De-o vorbă ce 'n iuțelă în Cameră am scăpat?
Acésta 'mī e rēsplata a nouè ani de lapte
Ce-ai supt din sînul țării, ca dar l'a tale fapte?
Dar nu știi, vai sèrmame, că ești în a mea mână,
C'o vorbă, c'un semn numai te pot face țèrană!
Dar nu știi că Senatul și Camera imi sint
Compuse de nemernici, de cască gură în vènt,
Că țara pentru dènsii: e punga garnisită,
Ce-o țin în a mea mână de toți blagoslovită?
Dar a uitat c'ăcea imi zice omul sóre,
Că n'am nici un protivnic în astă lume mare
Când mē gătesc cu tóte?... Ha! ha! tu ai uitat...

(Lasă sticla din mână, care se rostogolește gólă pe parchet, alérgă la un șifoner din care scóte o cutie mare. Apoi, des-coperind cutia, — cu ochii strălucitori și lacomi se așeză la una din oglinzile de Venetia, și începe să se împodobescă cu diverse decorațiuni ce se află în cutie, cu totul vre-o patru-deci, tremurând și vorbind fie-careia).

Acésta e turcésca, și Turcii au tremurat
Și tremură și-acuma de nume când 'mī-aude.
Acésta e franceză, a țerei mele rude
Ce vrut-am cu Orisii s'o scap de un tiran,
Iar asta e nemțescă ce-am capătat-o an
Drept plată de serviciu ce-aduc făr' de 'ncetare:
Convenții, drum de feruri și órbă ascultare!
Iar asta e rusésca, ce-am luat'o pe nimic,
La Dunăre, trei porturi 'i-am dat, un lucru mic!
Și asta-i belgiană, și asta chinezésca
Și asta.... (Spune fie-care ce sunt și cum le-a luat. Sfîrșind se așeză în mijlocul odăii între ambele oglinzi ce și mobiléză casa și strigă triumfător).

Spune acuma de póte să îndrăsnescă,
S'atingă óre-cine pe Marele Samson
Ce făréză în taină un sceptu și un tron!
Sè vi', de pofteste și are cutezare,
Sè calce pragu-mi casei...

(Róde-ruble, care intrase și căduse în genuchi la ușe, ȃice c'un glas miolăitor).

„Ți cèr a ta ertare!”

Omul Sóre (întorcèndu-se turbat și c'o voce tare):
Dar cine a cutezat?! (Recunoscèndu-l 'i ȃice blând)

Tu! ridică-te de jos,

Te-apropie și 'mī spune de mē găsesci frumos?

Róde ruble

Ești ca un semi-zeu, ș'aste scumpe odóre
Te face ca un Rege, te face omul-sóre!

Omul Sóre (încântat, ride, cântă și jócă)

O! da, sunt rege mare, domnesc în univers
Și tóte dupe mine conduce a lor mers!

(Ostenind, cade pe un scaun).

Ia dă-mi, Sturzico nene, o amforă mai plină
Să beū căci numai dènsa de sete, mē alină!

(Róde ruble 'i prezintă în genuchi o damigénă plină cu țuică; omul-sóre întinde cu mărinimie mâna, o ia cu lacomie și o duce cu convulsione la gură).

Cortina cade

Nicodem

LEGEA ASUPRA CUMULULUI

DE LA CAMERĂ

Vizirul.—D-lor, ultimele alegeri a făcut ca numărul cetașilor noștri guvernamentali să sporéscă într'un număr așa de compact ast-fel că tóte serviciile din țerà de ar fi la dispozițiunea lor, tot n'a fi suficiente. În cabinet am căutat ea fie-care din marii noștri bărbați de strat să dea cu nasul prin minister. Tóte capacitățile înalte și speciale, începènd cu Lecca Ungureanul și sfârșind cu Radu Anghel, au fost trecute prin ciurul ministerial. În Camera au intrat tóte javrele cari mē lătrau or' pe unde mē vedea, aruncându-le și alte ciolane în rapacele lor guri. Așa am urmat și cu bacelele de pe Bulevard

Le-am făcut simbric ca să nu ăică că mă slujește gratis.

Doctorul Retevescu. — Ce voește a ne spune?

Vizirul. — D-lor, Franca a declarat resbel Chinei, Bălăceanu, ah! Bălăceanu m'a turbat de tot... D-lor, înainte de zaveră era obiceiul...

Vulturescu. — Ia veđi Reteveescule ce are stăpănul nostru.

Retevescu. — Nimic. Suferă de cumul.

Vizirul (revenind.) — D-lor, mi se pare că avem legea cumului în discuțiune. Nu'mi aduc aminte cum am început dar voi sfârși prin a vă impune să o votați căci m'ați înebunit cu pretențiunile vóstre. V'am sporit numărul aci în adunătură, v'am sporit diurnele; v'am dat să ródetți tot ce v'a plăcut și nu v'a plăcut, însă constat că sunteți mai rău ca lupii cari nu se satură nici odată. Nu știu cum să vă mai impac. Așa dar propun următórea lege asupra cumului:

Art. 1. — Toți funcționarii superiori ai statului, cunoscuți că au adus servicii partidului colectivist, nu vor putea ocupa mai mult de trei funcțiuni, plătibile tot d'aua în aur și la începutul fiecărei luni.

Art. 2. — Numai deputații și senatorii au dreptul a ocupa câte cinci funcțiuni, primind salariile în aceeași ordine ca cei de la art. 1.

Absențele făcute în exerciciul mandatului de deputat sau senator se vor plăti tot în aur la domiciliu.

Voci. — Bravo.

D. C. F. Robescu. — D-lor, cred că aci este locul să adăogim următóru amendament:

Funcțiunile de gazetari oficiali vor fi retribuite de stat, după formatul ziarelor, cu cel puțin 1000 lei.

D. Belio. — Atunci și funcțiunea de curtesan public să fie retribuită de stat.

Retevescu. — Negreșit. Cer și eu ca funcțiunea de ciomăgaș să devie oficială, retribuită de stat și cu drept la pensiune.

Cosmintescu. — D-lor, proiectul presintat de d. prim-ministru fiind incomp'ect, cu voia d sale imi permit a 'l completa prin următórele:

Persoanele coprinse în articalul 1 și 2, vor avea dreptul la pensiune pentru tóte funcțiunile ce vor fi ocupate.

Vizirul. — Uitasem pensiunile. Mulțumesc lui Cosmintescu că și-a adus aminte de partea cea mai importantă a acestei legi.

Președintele. — Discuțiunea este deschisă. Cere cineva cuvântul?

Voci. — Cum o ăice d. prim-ministru.

Vizirul. — Eu cred că nu mai este nevoie de nici o tocmeală asupra acestei legi. Vă cer însă ca condițiune să 'mă dați ascultare orbescă în tot ce vă voi porunci eu să faceți. Vedeți bine că nu mă opun la nimic din ceea ce constituie *ghoșeft național*.

D. Tache Ionescu. — Sunt contra acestei legi. Cer ca cuvintele: „Numai deputații și senatorii pot ocupa câte cinci funcțiuni, etc.” să se înlocuiască prin aceste cuvinte: „Deputații și senatorii sunt obligați a ocupa câte cinci funcțiuni.”

Apoi, d-lor, serviciile ce am adus si aducem noi țării, dormitând tótă ziua aci, nu pot fi răsplătite numai cu câte cinci funcțiuni. Eu cred că ar trebui să se prevađa în lege și turnarea în bronzuri a murelor nóstre, întru amintirea celor ce ne vor urma pe aceeași linie. Acéstă teorie o susțin basat pe metodele engleze.

Voci. — Inchiderea discuțiunii.

Alte voci. — Contra închiderei.

D. Borș, — d-lor, vėd cu părere de rău că ați borșit de tot cestiunea pusă la la ordinea ăilei. Unii cer închiderea discuțiunii iar alții o combat. Cred că aci nu ne găsim în balamuc ca să vorbim toți odată.

Eu vă rog să stabilim un fapt: Când să se pună în aplicare acéstă lege?

Voci. — Máine.

Dima Pringea. — Chiar în acest moment; dacă nu pun în executare planul politic urđit la otel Herdan

Vizirul (cetind o epistolă.) D-lor, complimente de la Chița. Berea de Viena — spune el — a influențat foarte mult asupra sănătăței sale.

Voci. — Ia lasă berea stăpăne și spune de când se pune în vigore acéstă lege?

Vizirul. — Nu mă așteptam la asemenea întrebare.

Cine nu știe că acéstă lege este în vigore de când am venit noi la putere? Aducând-o acum în discuțiune n'am făcut de cât să o mai îmbunătățim.

— Cu aceste solemne espicări sedința se ridică, și es cântând:

La cumul, la cumul
Căci partidul nu'i sătul,
Nu e încă săturat
De cum țara a furat.

CONFERINTE LIBERALE-NACIONALE

D. Gr. Haralamb Grandea va ține o conferință în sala Ateneului. Subiectul este: *Despre influența banilor asupra principiilor politice.*

D. Dr. Retevescu va vorbi: *Despre influența obrășnicei în parlament.*

În urma stăruinților expresé a societăței bătaușilor din *Capitală*, celebrul ciomăgaș Ulmeanu, s'a decis a ține o conferință, despre: *Influența bătelor în campanii electorale.*

Gravura de ađi

I

De mai multe ori Vizirul
D'a cabinetul s'a tot jucat.
Și când Voinos, derind chimirul
S'e 'l indeseze, sictir 'i-a dat.

Fiind-că fuse domuz de rasă.
Insuși Viz'ul 'l-a 'njunghiat,
Ș'acum il are întins pe masă
Făcend cu densus un nou ignat.

II.

De marî escese în bėntură,
Dintre ministri e radiat
Și la Gambrianus, se facă cură,
Vizirul-Sóre 'l-a transferat.

Igiena parlamentară

Se afirmă prin cercurile bine informate că adunătura lui Enache își va muta culcușul său din delul sfintei Mița în localul băilor Eforiei, de pe Bulevard. Doué condițiuni militéză pentru acéstă idee: întâi că acéstă adunătură mai nainte d'a se deschide ședințele vor fi trămise a face bae, făcend prin acéstă o economie însemnată reșinei ca pėnă ađi; al doilea, lui Enache i se va aplica câte o dușă mai nainte d'a începe vre un discurs ca acela în contra lui Dobrescu și Bălăceanu.

Bravo Bey-sadea Bostan, a ta e opera.

MÓRA

(Fabulă)

Sărmană móră ce ai ajuns,
Tu care măcinaî o dată
Faină bună și curată,
Acuma jalea te-a pėtruns;
Căci roțile-ți de se 'nvertesc
Dór vėntul macină prin ele,
Și șórecii te locuesc,
Moraru-î apueat din ele.

De unde 'mbogățeai o lume
Cu-al tėu produs, ajuns-a-î ađi,
În cât să piară al tėu nume.
Și unde paserile-'n stol
Veneau și ciripiau pe tine,
Ađi cucuveua 'n nópte vine
Cu cântu-î cobitor a gol.

Așa cânta cu întristare,
Un român verde căutând,
Spre moara cea sfărăitóre,
Nimica bun neproducend.

Și 'n moară parcă vėd o țară,
Iar în morar stăpăn ingrat,
Și în țeranul întristat,
Al țerei geniú ce o să piară.

Maștuc.

S P I N I

Remediú infailibil contra neputinței bărbătesci: Să se ia un rahat de la Bufetul Senatului. Mai mulți domni senatori pot da mărturisiri de eficacitatea lui.

La Gambrianus, după eșirea de la teatru:

— Bre! da mare scamator mai e Herman! Ia banii din buzunarul omului pe *nevėđute*.

— Așa e. Dar îi dá 'nainte d. I. Brătianu, care stränge banii din busunarele contribuabililor pe *ne-simțite*.

Profesorul Herman, aflând că în Bucuresci se găsesc două scamatori mai *habitar* de cât densus, era hotărit să 'l provóce la concurs. Aflând de numele lor și de producțiunile lor extra-prestigidatorice, o să ia tálpășita, recunoscendú-se mult inferior.

Agia e vėdu-vė... de titular. Pretendenți la mână ei sunt mulți, fiind că zestrea și venitul ei este atrăgător. Dar tutorele, cărlionțatul de la Florica, nu o va da, de cât aceluia ce i se va părea mai chipeș. Aflând de acéstă, *Fantele de Trif* și va rade barbișonul, și se va umfla cu țeva. Cu tóte acestea va fi refusat, căci tutorele are nevoie de *Robie* la agie.

Ce este socialismul?

Este o armă dibace în mână unor săraci isteți pentru a se îmbogăți pe spinaarea găgăuților.

BIBLIOGRAFIÍ

S'a pus sub presă următórele interesante opere: Arta de a bea fără ruperea nasului din punctul de vedere al igienei sugative, de d-r. Vasile Popescu.

Un ucenic la cāvăfie sau senatorul gheșeftar, de Simionică Warșawsky.

Arta magiunitului sau nebunul nebalamucit, de Brat-Ivan.

Strategia la Ghioldum sau militarul cartofor, de General Cărnat.

Arta d'a se îmbogăți din slugă sau cinstea unui smeu fără códă, de vinărarul Falcă-Ion.

ȘARADA Nr. 1.

(de Ión Ionescu)

Intreg cuvėntul de 'l veți citi
La țară 'n casă mă io, i găsi;
Femeilor la lucru mult le serveșc
Haine de iarnă când pregătesc.
Anteia literă dac'o luați
În multe vii sunt cu mulți frați,
A doua d'o veți cionți
În orî-ce apă mă veți găsi.
Dacă ș'a treia voesci s'o ei
O sculă bună sunt la femei.

A V I S

Din cauza îmbulzelei abonaților cari mai în tóte ăilele ocupa cea mai mare parte din timp administrațiunei, pentru achitarea abonamentelor, s'a luat dispozițiunea ca ăiarul să se se espedieze persoanelor cari în trecut ne-au probat că respecta munca. Asemenea se va espedia și celor cari vor achita abonamentul înainte și numai pe 6 luni. Aceste condițiuni le stabilim d'acum ca să n'avem vorbă la urmă.

NOUA REMANIARE MINISTERIALE

